



Dingsdag

26 Januarij.

De abonnements-prijs dezer Courant is f 2, 75, voor drie maanden, en franco per Post f 3.  
 De abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden genomen, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder vierde deel jaars.  
 De insending der Advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 ure, indien men dezelve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1, 50 en voor iederen regel daarboven 22 Cents.  
 Dezelve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

**BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.**

**Bekendmaking.**

**BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad Middelburg**, brengen bij deze kennis van een legelijk diez znlks zoudé mogen aangaan, dat, ter voldoening aan Art. 36 der Wet voor den ophef van het regt van Patent, van den 21 Mei 1819 (*Staatsblad no. 34*), op den 1 Februarij en volgende dagen, aan de Huizen der In- en Opgezetten eene opnemng zal worden gedaan, tot zekerheid, dat alle Patent-plichtige Personen van het vereischte Patent zijn voorzien. Wordende mitsdien een legelijk aangemaand, om ten dezen opzichte de noodige opgave te doen aan de Beambten, welke van wege de Administratie der Lands Directe en Plaatselijke Belastingen tot deze opnemng zijn gequalificeerd.  
 Gedaan ten Raadhuzze der Stad Middelburg, den 22 Januarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,  
**PASPOORT VAN GRIJPSKERKE.**  
 Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,  
**A. M. BECIUS.**

**Advertentie.**

De **ONTVANGER** der *Stad Vlissingen*, daartoe door Heeren Burgemeester en Wethouders geautoriseerd, zal op Woensdag den 3 Februarij 1841, en vervolgens telken Woensdag in de maanden Februarij en Maart eerstkomende, des voormiddags van 9 tot 12 ure, ten zijnen Kantore, uitbetalen de Interessen op de Obligatien ten laste van gemelde Stad, verschenen den 31 December 1840.

Ten Kantore van **VAN DER LEIJÉ & Co.**, te *Middelburg*, worden overgenomen de **OBLIGATIEN** laste der Stad **VLISSINGEN**, ter ontvangst der Interessen.

Als een vernieuwd onwederspreekbaar bewijs, dat het mededoogen en de weldadigheid tegen de ongelukkigen, in het voornamelijk ook in den barren Winter aan nooddruft ontbreekt, onder onze meergegoeden heilzaam werkt en beoefend wordt, ontvingen wij nu weder van den Notaris *W. M. Snijder* ahier, namens J. M. A. uit *Middelburg*, f 20, met dankbetuiging aan den edelen gever, voor zijne, ons zoo te stude komende gift.

Vere, den 22 Januarij 1841.

Namens de Commissie,  
**Wm. LANGEBEEKE, D.**  
**J. C. BUTH, Sc.**

**NIETSTIJNINGEN.**

**Duitschland.**

**FRANKFORT den 18 Januarij.** Het Oostenrijksch officieel blad deelt berigten uit Konstantinopel tot den 30 december mede, volgane welke de vice-admiraal *Walker*, die tot den rang van pacha, met den naam *Tever-pacha*, verhoogd was, en een lid van den rijkraad, *Maslum*, als commissarissen naar Alexandria' vertrokken waren, om de Turksche vloot over te nemen en zich van de vervulling der bevolte, tot ontruiming van alle punten die de Egyptische troepen bezet hadden, Egypte alleen uitgezonderd, te overtuigen. Tevens waren de keizerlijke internuntius en de Engelsche gezant verzocht, voor de afzending van Oostenrijksche en Engelsche commissarissen te zorgen, die, luidens het vierde artikel der afzonderlijke acte van 15 july, de overgave der vloot moeten bijwonen.

In weerwil der onderwerping van *Mehemed*, bleef hij, in de helft der vorige maand, zijne krijgstoerustingén nog altijd voortzetten.

In de *Turksche Staats-courant* van den 16 december wordt *Mehemed-Ali* te laste geteld, dat hij het aanzat zijner menigvuldige gruwelen en onregtvaardigheden op nieuw vermeerderd heeft, door twee regtstreeksche nakomelingen van *Omar*, den tweeden opvolger van den profet, ter dood te doen brengen. De toon, die in dit artikel heerscht, is zeer hevige, en strekt ten bewijze hoe weinig gunstig de Porte, toen althans nog, jegens haren vasal gezind was.

Tijdens de Oostenrijksche aartshertog *Frederik* van de Syrische kust naar Marmarizza zelde, om aldaar de winterstation te betrekken, is de bliksem in het fregat *Guerriera* geslagen, en wel zeer nabij de kruidkamer, bij welke gelegenheid die jonge vorst nieuwe bewijzen van onverschrokkenheid heeft gegeven, door zijne bevelen, tot behoud van het schip, met groote koelbloedigheid mede te deelen. Een matroos is door eene bliksemstraal gedood en twee anderen zijn zwaar gekwetst geworden.

De berigten wegens de betreurenswaardige religietwistenen in Zwitserland zijn nog niet volkomen geruststellende. In andere oorden van Aargau dan waar de onlusten door de troepen gestild zijn schijnt een zeer wederspannige geest te heerschen. Ook in Waadland bespeurde men sterke gisting, en in de noordelijke Jura zag men de uitbarsting van troeben

ten te gemoet, terwijl de papieren der in Aargau gearresteerden bewijzen zouden hebben opgeleverd, dat tusschen de oostevredenen in dat kanton en die in Lucern en Zurich een enig verband bestaat, weshalve men ook in Lucern reeds krachtige maatregelen van voorzorg is genomen.

De *courant* van *Fryburg* maakte gewag van een voorval, waarin eene dienstmeid buitengewone blijken van moed, ligchaamskracht en trouw gegeven heeft. Den 2 Januarij verschijnt eene, zoo het scheen, arme vrouw aan de deur van den pastoor van een naburig dorp en vraagt, voor een ziek kind, om een weinig wjwater. De pastoor wijst haar naar eenen doctor, maar zij blijft aanhouden, zegt dat haar kind door de doctors opgegeven is en dat zij bijzonder vertrouwen in het verzochte helpmiddel stelt. Medelijdend gaat men, om haar te voldoen, eenig wjwater uit de kerk halen. Wjwater te bekomen was echter haar eigenlijk doel niet, zij poogde berigten omtrent den toestand van het huis te verkrijgen, want zij was de verspiester eener rooverbende. Tegen het vallen van den avond klommen twee manspersonen aan de deur en verzoeken den pastoor te mogen spreken. Men laat hen binnen, maar de meid, die hun opengedaan heeft, ziet niet zonder verwondering an met eenige bezorgheid, dat zij zelven de huisdeur nauwkeurig sluiten. Bij den pastoor in de kamer gebragt, blaagt een hunner ziek te zijn; de goede pastoor doet hun wijn voorzetten, van welken zij elk twee groote glazen drincken. Daarna vraagt de zieke, of de pastoor hem niet een geneesheer weet op te geven, en toen de geestelijke ook hieraan minzaam voldoet, verzoekt hij hem verder den naam van den doctor op een stukje papier te willen schrijven, benevens een paar woorden tot aanbeveling. De pastoor gaat naar zijne secretaire, maar nauwelijks heeft hij denzelve geopend, of een der booswichten rukt hem achterover en brengt hem eenige zware slagen toe, die oogenblikkelijk den vloer van het vertrek met bloed overdekken. De meid, die ook in de kamer was, stond op dat oogenblik naar den taghel gekoord, en toen zij niet opstond, is de roover zoo ver vlak tegen haar over, grijpt haar aan en wil haar nevens haren heer op den grond werpen. Zij, een meisje van buitengewone sterkte, weerstaat, begint met den man te worstelen, en haren meester dood achtende, poogt zij, als het eenige middel van zelfbehoud, uit de kamer te geraken, welker deur half open was. Inderdaad sleept zij, al worstelende, haren aanvaller, die haar niet losliet, de kamerdeur uit. Hier, in den donkeren gang geraakt, komt zij op een denkbeeld, hetwelk zij als redding-middel aangrijpt. De eerste gang liep uit in eenen dwarsgang, en aan het eind van denzelve was de trap van den kelder, die juist open stond. Zij blijft, met den roover vechten, die met schoppen en vuistslagen over zijne stoute bestrijdster poogt te zegevieren. Tweemaal vallen zij te zamen op den grond, maar telkens weet de forsche meid weder op de been te geraken en daarbij den feit, nu eens door rukken, dan weder door stooten, steeds dieper in den gang te krijgen, tot dat zij eindelijk, begrijpende op de hoogte der kelder-deur te zijn, hem eenen laatsten stoot geeft, die hem inderdaad hals over kop de 18 à 20 treden van den keldertrap doet aftuimelen. Evenwel, hij heeft haar niet losgelaten en sleept haar in zijnen val mede. Door den schok gekneusd en bedwelmd, laat de roover haar los, zij springt op en van hare kennis der plaats-gelegenheid gebruik makende, ontsnapt zij langs den trap, vliegt het huis uit, ijlt twee vrouwen der roovers, die buiten op schildwacht stonden, voorbij, en naar eene naburige boeren-woning. Hier vindt zij slechts vrouwen te huis, maar deze, niet minder moedig, wapenen zich met mesvorken en snellen naar de pastorij. De roovers waren gevlugt zonder iets te hebben kunnen stelen; de pastoor had vijf verschrikkelijke wonden, maar leefde. Een man, die vervolgens toeschoot, liep de stormklok trekken, maar de nu van alle kanten te hulp komende boeren hebben de booswichten niet kunnen achterhalen.

**Groot-Brittanje.**

**LONDEN den 20 Januarij.** Volgens een onzer dagbladen zouden ontang door de mogendheden van het vaste land op nieuw ernstige vertoogen bij het Fransche bewind gedaan zijn, betreffende de voortdurende wapeningen van Frankrijk, en zou ons kabinet, 't welk tot dus ver te dien opzichte eenigzins gearzeld scheen te hebben, zich nu zeer duidelijk in overeenstemming met deszelfs geallieerden verklaard hebben. De berigtgever voegt er bij, dat het, in de tegenwoordige omstandigheden, zoo wel voor Frankrijk als voor de overige mogendheden hoogst bezwaarlijk, zoo niet ondoenlijk is, om het eerst tot eene ontwapening over te gaan, en dat het schijnt, dat de in dit opzigt bestaande moeilijkheden slechts door middel van een congres uit den weg geruimd zullen kunnen worden.

**Belgie.**

**BRUSSEL den 21 Januarij.** Gisteren zijn de beraadslagingen over de begrooting van binnenlandsche zaken afgevoelen. De ministers hadden de kosten voor het museum van kunsten en nijverheid van 25,000 tot 50,000 fr. willen

verhoogén, doch hebben zulks niet kunnen verkrijgen en zich tevreden moeten stellen met 40,000 fr.

De minister van oorlog heeft besloten, dat voortaan voor de Belgische armee geene andere vuurwapenen zullen worden vervaardigd dan met percussie-slotten.

De Senne is heden meer dan een meter gevallen. In de beide Vlaanderen hebben de Schelde, de Dender en de Lijs op verscheidene plaatsen vsj war schade aangerigt.

In Gent heeft eene vechterij plaats gehad tusschen officieren van de aldaar in besetting liggende kurassiers en eenige bedienden van den ijzeren weg. De laatste werden beschuldigd van den kreet van *live de Prins van Oranje* te hebben aangeheven. Die zaak schijnt daar ter stede nog al eenig opzien te hebben gebaard.

De heer *de Ridder* heeft eene nieuwe locomotief uitgevonden, welke bestemd schijnt te zijn in de geschiedenis der spoorwegen een nieuw tijdvak daar te stellen. Eene kleine locomotief heeft dezer dagen den afstand van 4,500 mètres (drie kwartier uren) in 6½ minnt afgelegd, met 80 reizigers beladen. De uitvinder bekenet, dat zijne locomotief, met de gewone snelheid der thans gebruikte locomotieven, die ruim eens zoo groot zijn, en met een vervoer van 80 reizigers, niet meer dan 100 Nederlandsche ponden coake in het uur noodig heeft. Men geeft eene fraaie beschrijving van die uitvinding, waaromtrent beweerd wordt, dat eene belangrijke bezuiniging in de sporen als anderzins het gevolg van de invoering daarvan zijn zal.

**Nederlandsen.**

's **GRAVENHAGE** den 20 Januarij. Z. M. heeft bepaald, dat het besluit van 3 december 1830, waarbij is bevolen eene achorsing van betaling aan of ten behoeve van personen, tot de zuidelijke provincien van het voormalig Rijk der Nederlanden behoorende, niet langer van toepassing zal zijn op de door die personen te goed gemaakte of gereclameerd wordende scheepsoldijen.

Naar men verneemt, heeft Z. M. hoogsdeszelfs verlangens te kennen gegeven, dat de beoemde commissie, betreffende het lager-onderwijs, ook bij hare beraadslagingen een bevoegd beoordeelaar uit de Israëlieten zou raadplegen, en heeft dientengevolge de heer dr. *S. E. Stein*, lid en secretaris der hoofdcommissie tot de zaken der Israëlieten, te dien einde zitting bij gemelde commissie gehad.

Naar men verder verzekert, zijn de werkzaamheden der commissie afgevoeren, en zal het rapport deswege eerstling aan Z. M. worden ingediend.

De minister van marine en kolonien heeft, op nieuw, aan alle zeevarenden ter kennis gebragt het koninklijk besluit van den 15 maart 1820, no. 6, tótdiende strafbepalingen tegen het vernielen, afstelen of doen afrijven van bakens en toonen.

**GRONINGEN** den 18 Januarij. In de maand november des vorigen jaars heeft, in het dorp Spijk, het volgende geval plaats gehad, hetwelk alweder eene blijdrage oplevert, tot welke schromelijke gevolgen misbruik van sterken drank aanleiding kan geven. Zekeré *Hugo Antonie Pets*, stoelwinder, zonder vaste woonplaats, had zich eenige dagen opgehouden ten huize van *Evert Reimts van der Laan*, schoenmaker te Spijk, van waar hij den 11 vertrok, om zich naar elders te begeven en vóoreerst niet terug te komen. In den namiddag van dien dag kwam hij echter te Spijk terug, in eene hooge mate beschonken zijnde, met het opzettelijk voornemen, zoo het schijnt, om zich op *van der Laan* te willen wreken. Na nu eenigen tijd in eene boerenplaats te hebben vertoefd, begeeft hij zich met eenen dikken stok gewapend en in eenen hoogst opgewonden staat, onder het uiten van zware bedreigingen tegen *van der Laan*, naar diens woning. Deze wordt inmiddels voor *Pets* gewaarschuwd, en had nauwelijks den tijd om zijne deur te sluiten, toen *Pets* er ook reeds was en, met geweld in huis wilde dringen. Dit te vergeefs beproefd hebbende, verbijdt hij met zijnen stok een der glasramen met hout en al, poogt hij door die opening naar binnen te klimmen, onder het geroep van „ik wil er in, — ik wil hem vermoorden.“ Op dit oogenblik grijpt *van der Laan* de tang, en brengt daarmede aan *Pets* eenige slagen op het achterhoofd toe, ten gevolge waarvan deze dadelijk is overleden. De justitie houdt zich met het onderzoek bezig, en welke ook de gevolgen van deze handeling voor *van der Laan* mogen zijn, wenschelijk is het, dat dit voorval tot een afschrikkend voorbeeld moge stekken voor diegenen, die zich wel eens in den drank te buitengaan.

**UTRECHT** den 21 Januarij. Met bevreemdng heeft men te Utrecht, in het *Handelsblad* van 19 Januarij, een berigt gelezen, dat de redactie zich uit deze stad had laten geven, en dat een gerucht inhoudt, waarvan men in Utrecht zelfs niets vernemen had, namelijk, dat het voornemen bestaan zoude om onze akademie af te schaffen. Met welk oogmerk evenwel zulke tijdingen in dat blad geplaatst worden is ons bekend; maar zeker is het, dat men zich vleijen mag, dat niet de minste grond daarvoor bestaat. Eene instelling van zoo groote waarde, welke twee honderd vijf jaren be-

